

Jaarverslag Klachtencommissie

Ons Middelbaar Onderwijs

2018

INHOUDSOPGAVE

1. VOORWOORD.....	3
2. ORGANISATIE, WERKWIJZE EN SAMENSTELLING	4
2.1 Wettelijke regeling	4
2.2 OMO-organisatie	4
2.3 Klachtenregelingen en kwaliteit onderwijs	5
2.4 Verschillende procedures.....	6
2.5 Samenstelling Klachtencommissie	7
3. KLACHTENBEHANDELING	8
3.1 Aantal ingediende klachten.....	8
3.2 Aard en afhandeling van ingediende klachten	8
3.3 Klokkeluidersregeling	11
4. CONCLUSIES EN AANBEVELINGEN.....	12
BIJLAGE: OVERZICHT GEANONIMISEERDE KLACHTEN 2016.....	15

1. VOORWOORD

De Klachtencommissie Ons Middelbaar Onderwijs (verder: Klachtencommissie) informeert met de publicatie van dit verslag alle personen die binnen de verschillende scholen betrokken zijn bij de afhandeling van klachten: schoolleiders, vertrouwenspersonen, mentoren en leerkrachten, alsmede alle personen die potentieel als klager kunnen optreden: ouders, leerlingen en personeel. Niet alleen worden deze partijen door kennis te nemen van dit jaarverslag geïnformeerd over de verschillende klachtenregelingen, ook wordt inzicht gegeven in de werkwijze van de Klachtencommissie. Ten slotte wordt Ons Middelbaar Onderwijs (verder: OMO) inzicht gegeven in het functioneren van de Klachtencommissie.

In 2018 werden er beduidend minder klachten ingediend en behandeld dan in 2017. Het beeld dat al over 2017 bestond, namelijk dat de omvang van de klachtenstroom in verhouding tot het aantal leerlingen van de verschillende OMO-scholen beperkt was te noemen, veranderde over het afgelopen jaar dus niet. De algemene indruk is nog steeds dat de schoolleiding adequaat optreedt als iemand zich bij haar meldt met een probleem of klacht. Scholen proberen de klachten zoveel mogelijk in onderling overleg op te lossen, ook wanneer klachten door de Klachtencommissie waren terugverwezen. Daar waar bleek dat partijen niet tot een onderlinge oplossing konden komen, lag en ligt er een duidelijke klachtprocedure bij deze commissie klaar. Naar verwachting dragen interne (op de school) en externe klachtbehandeling (bij de commissie) in het algemeen bij aan het kwaliteitsbeleid op de scholen.

Er is op dit moment geen reden om te twijfelen aan de bekendheid en duidelijkheid van de verschillende klachtmogelijkheden. De Klachtencommissie hecht groot belang aan het hanteren van een zo laag mogelijke drempel voor klagers. Dat betekent onder meer dat een schoolinterne afdoening van klachten door de Klachtencommissie zoveel mogelijk wordt bevorderd. Waar de kans op een goede schoolinterne afdoening niet voldoende aanwezig wordt geacht of deze niet tot resultaten heeft geleid, staat de gang naar de Klachtencommissie open. De commissie beijvert zich in het belang van de klager op de zitting actief om een duidelijke formulering en omlijning van de klachten te bereiken.

Uiteraard houden wij ons graag beschikbaar voor uw opmerkingen en adviezen.

Prof. mr. P.J.J. Zoontjens, voorzitter

2. ORGANISATIE, WERKWIJZE EN SAMENSTELLING

2.1 *Wettelijke regeling*

De Wet op het Voortgezet Onderwijs verplicht OMO om een klachtenregeling vast te stellen en een Klachtencommissie te hebben. Volgens de wet kunnen ouders, leerlingen en personeelsleden klachten indienen over gedragingen en beslissingen of het nalaten daarvan door het bestuur of het personeel van de schoolorganisatie. OMO heeft als uitvloeisel van de wettelijke verplichting twee klachtenregelingen vastgesteld. Eén klachtenregeling is specifiek gericht op voorkoming van seksuele intimidatie, agressie, geweld (waaronder pesten) en discriminatie. De andere regeling is algemeen en richt zich op de overige categorieën van klachten die ouders, leerlingen en personeelsleden indienen over gedragingen, beslissingen of het nalaten daarvan door het bestuur of personeel.

De uitvoering van beide klachtenregelingen is door OMO vanaf de vaststelling van beide regelingen opgedragen aan de onafhankelijke Klachtencommissie OMO. De Klachtencommissie wordt ondersteund door een onafhankelijk secretariaat. De Klachtencommissie oordeelt in beginsel na het houden van een hoorzitting over de aan haar voorgelegde klacht en rapporteert over haar bevindingen in de vorm van een advies aan het bevoegd gezag, te weten de Raad van Bestuur van OMO. In de regel neemt het bevoegd gezag het advies van de Klachtencommissie over, maar het kan er ook gemotiveerd van afwijken in zijn definitieve oordeel.

Naast genoemde klachtenregelingen bestaat de Regeling inzake het omgaan met een vermoeden van een misstand Ons Middelbaar Onderwijs (“Klokkenluidersregeling”). Deze regeling wordt door de onafhankelijke Commissie Integriteitsvraagstukken uitgevoerd. Hier is sprake van een personele unie met de Klachtencommissie.

2.2 *OMO-organisatie*

De Klachtencommissie OMO opereert binnen de identiteit van OMO, zoals door OMO zelf in het navolgende omschreven: “De scholen, van gymnasium tot en met praktijkonderwijs, ontwikkelen de talenten van iedere leerling door ‘goed onderwijs’ te bieden geïnspireerd vanuit de katholieke traditie. Zo verwerven de leerlingen passende startposities voor vervolgonderwijs en voor toetreding tot de maatschappij. De scholen van de vereniging kennen een grote verscheidenheid. Die verscheidenheid vormt de bron voor kennisdeling en daarmee voor het versterken van de professionaliteit van onze docenten. Door het benutten van schaalvoordelen zijn de scholen bovendien samen sterker en kunnen ze toch kleinschalig blijven. En daar profiteren onze leerlingen van.”

2.3 Klachtenregelingen: individuele bescherming en kwaliteit onderwijs

De klachtenregelingen die OMO heeft ingevoerd en waarvan de uitvoering is opgedragen aan de onafhankelijke Klachtencommissie, dienen een tweeledig doel: (1) houvast te bieden aan hen die zich onheus bejegend voelen in het onderwijs, en (2) de kwaliteit van de schoolorganisatie en het onderwijs te verbeteren. Wat betreft het laatste, het klachtrecht heeft een belangrijke signaalfunctie met betrekking tot wat niet deugt in de school of het onderwijs. Deze signalen kunnen het bestuur en de school ondersteunen bij het verbeteren van het onderwijs en een goede gang van zaken. Met de klachtenregelingen wordt een zorgvuldige behandeling van klachten beoogd. Daarmee wordt het belang van de betrokken klagers en beklagden gediend, maar ook het belang van de school.

Netwerkbijeenkomst voor vertrouwenspersonen

De scholen kennen vertrouwenspersonen, die als functie hebben:

- a. Het verzorgen van de eerste opvang van personen die met seksuele intimidatie, agressie, en/of geweld (waaronder pesten) en discriminatie zijn geconfronteerd;
- b. Eventueel volgend hierop, het bieden van hulp en advies;
- c. Een bijdrage leveren aan de verbetering van de werk- en leefsituatie op de school door middel van beleidsadviezen aan de directeur.

Op 1 augustus 2015 is de Wet sociale veiligheid op school in werking getreden. De wet regelt een zorgplicht sociale veiligheid op school. De schoolleiding is daarbij verantwoordelijk voor een sociaal veilige leeromgeving. Dat houdt in:

- a. Het voeren van een beleid met betrekking tot de (sociale, psychische en fysieke) veiligheid van leerlingen op school;
- b. Jaarlijkse monitoring van de veiligheidsbeleving en het welbevinden van leerlingen op school, met een rol van de inspectie van het onderwijs daarbij;
- c. Zorg dragen voor een persoon, die het anti-pestbeleid op school coördineert en zorg dragen voor een persoon die fungeert als aanspreekpunt voor leerlingen en ouders. Dit zijn de op elke school aanwezige coördinator sociale veiligheid, anti-pest-coördinator en de vertrouwenspersoon.

Netwerkbijeenkomst 21 november 2018

Op woensdag 21 november 2018 vond in Tilburg een netwerkbijeenkomst voor alle vertrouwenspersonen, coördinatoren sociale veiligheid leerlingen en anti-pestcoördinatoren van de scholen plaats. De doelstelling van deze ontmoeting, getiteld "You too?!" was om kennis te maken en kennis te delen of nieuwe ideeën op te doen. Alle scholen waren vertegenwoordigd en de opkomst was behoorlijk. Er is sprake van een jaarlijkse meeting, waar de (vice)voorzitter en de secretaris van de klachtencommissie plus de vertrouwenspersoon integriteit van de vereniging bij betrokken zijn.

Dit jaar ging de Vertrouwelijke Ontmoeting over valselijk beschuldigde docenten, sexting, de training Rots & Water en intervisie-bijeenkomsten van vertrouwenspersonen. Mr. Frans Lathouwers, advocaat van de Algemene Onderwijsbond AOb hield een inleiding over een (valse) beschuldiging van ongewenst gedrag die de kern van de functie van leraar raakt. Die beschuldiging, of die nu onjuist of terecht is, heeft grote gevolgen voor de leraar maar ook voor de collega's en de ouders en leerlingen van de school. De inleiding eindigde met conclusies en suggesties om de schade voor personeel, ouders/leerlingen en school zo klein mogelijk te houden. Daarna waren er drie discussie cafés. Jesse Lapien van Sterk Huis had een workshop over social media en (de gevolgen van) sexting en hoe ga je daar op school mee om. Henry van den Bogert van het Sondervick College hield een presentatie over de training Rots & Water, een effectief programma ter bevordering van de psychofysieke weerbaarheid van kinderen en jongeren. Ten slotte vertelde Anke Fabels, coach en (leer)supervisor in een intervisie-bijeenkomst over de (soms eenzame) rol als vertrouwenspersoon. Vanuit verschillende kanten werden door de deelnemers ingebrachte situaties bekeken, waarbij gereflecteerd werd op het eigen handelen als vertrouwenspersoon.

2.4 *Verschillende procedures*

Binnen de Klachtencommissie wordt met verschillende procedures gewerkt. Voorop staat dat de klachtenbehandeling in beginsel op school dient plaats te vinden (voorfase). Pas wanneer de voorfase die op de school doorlopen wordt niet slaagt, kan een beroep worden gedaan op de onafhankelijke Klachtencommissie.

Van deze procedure wordt afgeweken wanneer het gaat om zaken waarin een beroep wordt gedaan op een inbreuk op de persoonlijke integriteit zoals bij seksuele intimidatie, agressie, geweld, waartoe ook pesten wordt gerekend en discriminatie. De klachten verband houdende met persoonlijke integriteit zijn van dien aard dat zij niet afgehandeld mogen worden via de voorfase klachtbehandeling op schoolniveau. Dergelijke klachten worden direct door de Klachtencommissie behandeld.

Ook voor klachten die te maken hebben met een vermoeden van een misstand bestaat een aparte procedure. Dergelijke klachten kunnen, voordat ze eventueel aan de Commissie Integriteitsvraagstukken worden voorgelegd, aanhangig worden gemaakt bij een onafhankelijke Vertrouwenspersoon Integriteit (zie paragraaf 3.3., Klokkeluidersregeling).

Ten slotte geldt dat voor zogenaamde leerlingkwesties (zie paragraaf 3.2.) evenmin een beroep kan worden gedaan op de Klachtencommissie.

Een bij de commissie ingediende klacht zal in beginsel betrekking moeten hebben op aspecten van het onderwijs en op de school. De Klachtencommissie kan niet als forum worden beschouwd om juridische aanspraken met betrekking tot de rechtspositie van een werknemer te beoordelen. De personeelsleden hebben derhalve een klachtrecht

over de (negatieve) bejegening die zij ondervinden, echter niet als het voornamelijk gaat om een rechtspositioneel geschil. Dan is de Klachtencommissie niet bevoegd.

Dit is schematisch weergegeven in onderstaand figuur:

	Toepasselijke regeling	Voorfase klachtbehandeling op schoolniveau	Bevoegde instantie
Algemene klachten	Klachtenregeling	Voorfase van toepassing	Klachtencommissie
Persoonlijke integriteit	Regeling ter voorkoming van seksuele intimidatie, agressie, geweld (waaronder pesten) en discriminatie	Voorfase niet van toepassing	Klachtencommissie
Melding van een misstand	“Klokkenluidersregeling”	Voorfase niet van toepassing	Klachtencommissie (Commissie Integriteitsvraagstukken)
Leerlingkwesities	Reglement bezwaar en beroep in leerlingenzaken	Voorfase conform Reglement bezwaar en beroep in leerlingenzaken	Regionale beroepscommissie via directeur van de school

2.5 Samenstelling Klachtencommissie

De samenstelling van de Klachtencommissie is gerelateerd aan de aard van haar werkzaamheden: zij bestaat uit twee voormalige schoolleiders, een arts, een psycholoog en juristen, onder wie de voorzitter en de plaatsvervangend voorzitter. De leden van de Klachtencommissie zijn onafhankelijk en onpartijdig en treden zonder last of ruggenspraak op.

De samenstelling van de Klachtencommissie in 2018 was als volgt:

- De heer H.M. Claessen (lid)
- De heer F.J.G.M. de Hommel (plaatsvervangend voorzitter)
- Mevrouw E. Huijs (lid)
- Mevrouw M.E.T. van den Muijsenbergh (lid)
- De heer P. van der Poel (lid)
- Mevrouw Y. Siebelink (lid)
- De heer S. Sonke (lid)
- De heer P.J.J. Zoontjens (voorzitter)

In 2018 zijn er geen commissieleden afgetreden wegens het bereiken van hun maximale zittingstermijn. Gedurende de verslagperiode werd het secretariaat van de onafhankelijke Klachtencommissie verzorgd door mevrouw E.W.G.P. Verhagen, werkzaam bij Wissenraet Van Spaendonck.

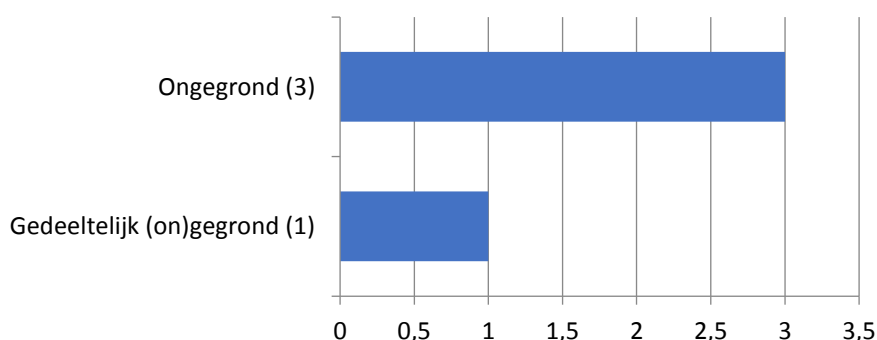
3. KLACHTENBEHANDELING

3.1 *Aantal ingediende klachten*

In 2018 zijn in totaal 15 klachten ingediend bij de Klachtencommissie. In de jaren dat de Klachtencommissie werkzaam is werden gemiddeld 15 klachten per jaar ingediend. Het aantal klachten dat in 2018 werd ingediend is dan ook gemiddeld.

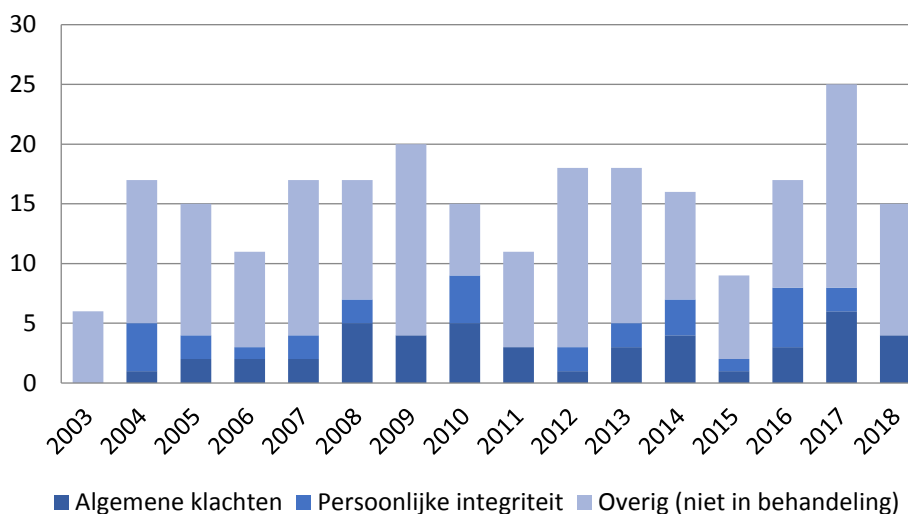
Van de in 2018 in totaal 15 ingediende klachten, zijn drie klachten door middel van een hoorzitting behandeld en is één klacht schriftelijk behandeld (de overige klachten zijn om uiteenlopende redenen niet verder in behandeling genomen, dit komt later in het verslag aan de orde). Van de drie klachten die door middel van een hoorzitting zijn behandeld zijn twee klachten ongegrond verklaard en is één klacht 2/3 gegrond verklaard en heeft voor 1/3 geen oordeel plaatsgevonden. De klacht die schriftelijk is behandeld is ongegrond verklaard.

Er zijn tijdens de totstandkoming van het jaarverslag geen klachten uit voorgaande jaren meer in behandeling.

3.2 *Aard en afhandeling van ingediende klachten*

De Klachtencommissie is betrokken bij de uitvoering van twee afzonderlijke regelingen. Het betreft een regeling die is gericht op voorkoming van seksuele intimidatie, agressie, geweld (waaronder pesten) en discriminatie. Het andere reglement richt zich op klachten die ouders, leerlingen en personeelsleden indienen over gedragingen, beslissingen of het nalaten daarvan door het bestuur of personeel (algemene regeling). In de figuur op de volgende pagina is weergegeven hoeveel klachten er voor de afzonderlijke regelingen in behandeling zijn genomen, sinds de totstandkoming van de Klachtencommissie in 2003.

Algemene klachten

Een algemene klacht is een klacht die zich richt tegen de algemene gang van zaken op de betreffende school. Klachtafhandeling dient primair op schoolniveau plaats te vinden. Indien het niet lukt om op school de zaak op te lossen, dan kan de klager alsnog besluiten om de Klachtencommissie in te schakelen. De Klachtencommissie neemt in de regel een algemene klacht pas in behandeling nadat de voorfase klachtbehandeling op schoolniveau is doorlopen. Dat is slechts anders, als de Klachtencommissie na signalen en na overleg met de school en klager tot de overtuiging komt dat het doorlopen van de voorfase in het voorliggende geval geen zin heeft. In 2018 heeft zich geen uitzondering van deze aard voorgedaan. Het aantal algemene klachten dat in de periode 2003-2017 in behandeling is genomen varieert van nul tot zes per jaar. In 2018 zijn vier algemene klachten door de Klachtencommissie behandeld. Hiervan zijn drie klachten ongegrond verklaard en is één klacht voor een deel gegrond verklaard terwijl er over het resterende deels geen oordeel werd uitgesproken.

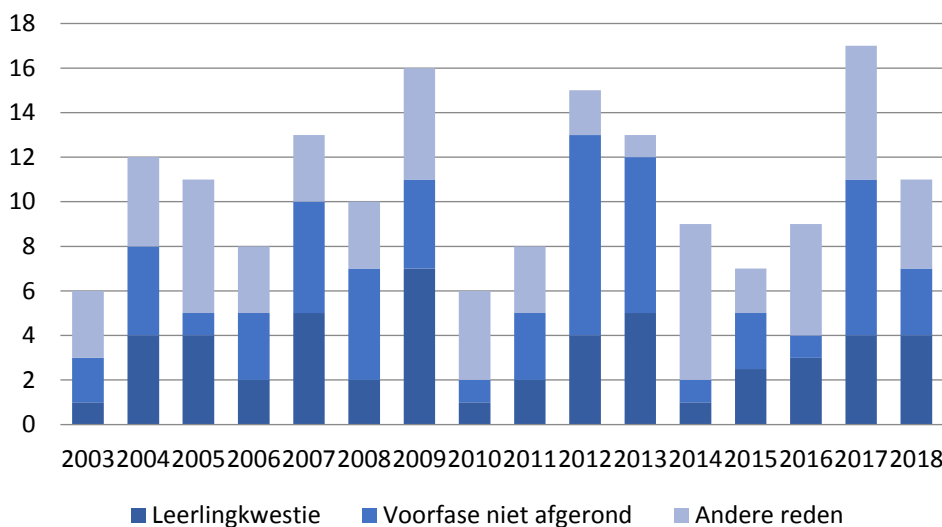
Persoonlijke integriteit

Klachten met betrekking tot de persoonlijke integriteit zijn van zodanige aard dat zij niet afgehandeld worden via de voorfase klachtbehandeling op schoolniveau. Deze klachten gaan, met toepassing van de regeling ter voorkoming van seksuele intimidatie, agressie, geweld (waaronder pesten) en discriminatie, rechtstreeks naar de Klachtencommissie. In 2018 heeft de Klachtencommissie geen klachten waarin de persoonlijke integriteit centraal stond behandeld.

Overig

Het aantal klachten in de categorie “overig” vormt in 2018 net als in voorgaande jaren het grootste deel van wat er is binnengekomen. De verhouding tussen in behandeling genomen en niet in behandeling genomen klachten is in lijn met de voorgaande jaren.

Van de binnengekomen overige klachten zijn in 2018 geen klachten in behandeling genomen. In onderstaande figuur is opgenomen om welke redenen de elf klachten uit de categorie “overig” niet in behandeling werden genomen.

Leerlingkwestie

De Klachtencommissie is niet bevoegd te oordelen over kwesties met betrekking tot de toelating, bevordering/afwijzing tot een volgend leerjaar, schorsing, definitieve verwijdering van leerlingen en onregelmatigheden bij het school- en eindexamen, de zogenaamde leerlingkwesties. Deze klachten worden in bezwaar behandeld door de directeur van de school en in beroep door de Regionale beroepscommissie op de wijze zoals is vermeld in het Reglement bezwaar en beroep in leerlingenzaken. In 2018 zijn vier leerlingkwesties aan de Klachtencommissie voorgelegd. De Klachtencommissie heeft de betreffende klagers in deze leerlingkwesties terugverwezen naar de school. In de jaren dat de Klachtencommissie werkzaam is werden gemiddeld drie klachten om deze reden niet in behandeling genomen. Dit aantal is in 2018 net boven gemiddeld.

Voorfase niet afgerond

In 2018 heeft de Klachtencommissie drie klachten ontvangen waarbij de behandeling op schoolniveau nog niet had plaatsgevonden. De betreffende klagers zijn er door de Klachtencommissie op gewezen dat zij zich in eerste instantie tot de directie van de school moesten richten. In de periode 2003-2017 werden gemiddeld vier klachten om deze reden niet in behandeling genomen. Dit aantal ligt in 2018 iets onder het gemiddelde.

Andere reden

Het aantal klachten dat om een andere reden niet in behandeling is genomen, is in 2018 gelet op de voorgaande jaren gemiddeld. Het gaat om vier klachten. Hierbij is één klacht onderling opgelost en om die reden ingetrokken. Eén klacht is niet

ontvankelijk verklaard. Bij twee klachten is een nadere toelichting opgevraagd waarna de klagers in beide gevallen niet meer hebben gereageerd.

3.3 Klokkenluidersregeling

OMO kent sinds 2009 de Regeling inzake het omgaan met een vermoeden van een misstand binnen Ons Middelbaar Onderwijs. Deze zogenaamde Klokkenluidersregeling schrijft een procedure voor die gevolgd moet worden wanneer er een op redelijke gronden gebaseerd vermoeden van een misstand bestaat. De regeling biedt betrokkenen bescherming tegen benadeling. De regeling stond sinds 2009 open voor medewerkers van OMO, maar vanaf augustus 2014 kunnen ook ouders en leerlingen gebruik maken van de regeling. Bij een vermoeden van een misstand kan men zich richten tot de Vertrouwenspersoon Integriteit. De Vertrouwenspersoon staat betrokkenen bij en zorgt voor doorgeleiding van de melding naar de Commissie Integriteitsvraagstukken. De heer P. de Kroon vervulde tot 1 oktober 2018 de rol van vertrouwenspersoon Integriteit OMO. Per 1 oktober 2018 wordt deze rol vervuld door de heer H. Witte.

In 2018 is er in zes gevallen contact gezocht met de vertrouwenspersoon integriteit. In alle gevallen betrof het medewerkers van OMO. De vertrouwenspersoon heeft in alle gevallen één of meerdere achtergrondgesprekken gevoerd. Er werd een toelichting gegeven op de Regeling inzake het omgaan met een vermoeden van een misstand en op verzoek werden verschillende mogelijkheden besproken voor eventueel te ondernemen actie. Dit heeft niet geleid tot het daadwerkelijk indienen van een klacht bij de Commissie Integriteitsvraagstukken.

4. CONCLUSIES EN AANBEVELINGEN

Op basis van een analyse van de in 2018 aan de Klachtencommissie voorgelegde klachten, alsmede van de werkwijze van de Klachtencommissie en het secretariaat, kunnen de volgende conclusies worden getrokken en aanbevelingen worden gedaan.

1. Van de in totaal 15 ingediende klachten, zijn drie klachten door middel van een hoorzitting behandeld. Eén klacht is schriftelijk behandeld. Het aantal klachten dat in 2018 is binnengekomen is gelet op de voorgaande jaren gemiddeld. In verhouding tot het aantal leerlingen en medewerkers van de verschillende OMO scholen, lijkt het aantal klachten dat bij de Klachtencommissie wordt ingediend gering.
2. In 2018 zijn vier algemene klachten door de Klachtencommissie behandeld. Hiervan zijn drie klachten ongegrond verklaard. Eén klacht is voor 2/3 gegrond verklaard en over 1/3 is geen uitspraak gedaan.

In 2018 heeft de Klachtencommissie geen klachten behandeld waarin de persoonlijke integriteit centraal stond.

3. In 2018 is de Vertrouwenspersoon Integriteit zesmaal benaderd. Dit heeft niet geleid tot het indienen van een klacht bij de Commissie Integriteitsvraagstukken.
4. De Klachtencommissie hecht er waarde aan dat partijen onderling tot overeenstemming kunnen komen. In de regel wordt terugverwezen naar de directie van de school indien de behandeling op schoolniveau nog niet is afgerond. In 2018 is dit drie keer voorgevallen. Dit aantal is in vergelijking met voorgaande jaren gemiddeld.

Sinds 2012 zijn de gebruikers van de regelingen via de website van OMO beter geïnformeerd over waar zij met klachten terecht kunnen. Hierbij is aangegeven dat men indien nodig vóór het indienen van een klacht bij het secretariaat kan informeren welke instantie bevoegd is en of de eventuele voorfase afdoende is doorlopen. Hiermee is de toegankelijkheid en de duidelijkheid van de Klachtencommissie destijds vergroot. Dit was gewenst omdat het grootste deel van de aan de Klachtencommissie gerichte klachten niet onder de bevoegdheid van de Klachtencommissie viel, of werd ingediend nog voordat de directie zich over de klachten had gebogen.

In 2013 werd de conclusie getrokken dat de interne procedure binnen de scholen ofwel nog onvoldoende bekend was onder leraren en/of mentoren ofwel dat de procedure nog niet correct werd doorlopen. Dit lijkt er in 2014 toe te hebben geleid dat er in verhouding minder klachten zijn ingediend, die niet voor behandeling in aanmerking kwamen. Bovendien heeft een verschuiving

plaatsgevonden in de verhouding tussen de verschillende redenen waarom een klacht niet in behandeling is genomen.

In 2015 is het totale aantal ingediende klachten gering. Ook het aantal klachten dat niet in behandeling is genomen, omdat het een leerlingkwestie betrof of omdat de voorfase niet was afgerond, is gering.

In 2016 ligt het aantal klachten net boven het gemiddelde. Het aantal klachten dat niet in behandeling is genomen vanwege een leerlingkwestie of vanwege het niet doorlopen van de voorfase ligt echter onder het gemiddelde. Opvallend in 2016 is dat veel klachten in een vroeg stadium zijn ingetrokken omdat ze onderling zijn opgelost. Bovendien is op een aantal klachten geen advies gevolgd omdat partijen tijdens de hoorzitting nadere afspraken hebben gemaakt over hoe om te gaan met de kwestie.

In 2017 zijn relatief veel klachten ingediend (25). Ook zijn er relatief veel klachten niet in behandeling genomen. Het blijft dan ook van belang te informeren over waar men met klachten terecht kan, hoe de procedure er exact uitziet en met welke klachten men bij de Commissie terecht kan.

Voorts is het in 2017 meerdere malen voorgekomen dat de direct bij de klacht betrokkenen van de school niet bij de hoorzitting aanwezig waren. Dit maakt het lastig voor de Commissie om hetgeen zich heeft voorgedaan vanuit de verschillende oogpunten te bezien en om tot een goed oordeel over de klacht te komen. De Commissie vindt het belangrijk dat de direct betrokkenen van de school die in de klacht voorkomen aanwezig zijn op de hoorzitting.

Bovendien is het de Commissie in 2017 bij meerdere klachten opgevallen dat de samenwerkingsverbanden VO ernstig tekort schieten in het zorgdragen voor onderwijs van leerlingen die om welke reden dan ook tijdelijk geen onderwijs krijgen. Bij meerdere klachten is gebleken dat leerlingen gedurende langere tijd geen onderwijs genieten. Bovendien bestonden er hierbij geen vooruitzichten dat deze leerlingen op korte termijn wel weer onderwijs zouden gaan genieten. Het kan niet zo zijn dat een leerling vanwege onenigheid tussen de school en de ouders gedurende langere tijd geen onderwijs geniet. Het moet voor de betreffende scholen, ouders en andere betrokkenen duidelijk zijn bij wie de verantwoordelijkheid in deze ligt. Het verdient dan ook aanbeveling te bezien hoe dit geoptimaliseerd kan worden.

5. Het aantal klachten dat in 2018 is ingediend is gemiddeld. Het aantal klachten dat in behandeling is genomen ligt echter onder het gemiddelde van de afgelopen jaren. Het aantal klachten dat vanwege een leerlingkwestie of vanwege het niet doorlopen van de voorfase niet in behandeling is genomen is in

2018 gemiddeld. Het aantal klachten dat om een andere reden niet in behandeling is genomen is eveneens gemiddeld.

In 2018 is er conform de aanbevelingen in 2017 op toegezien dat de direct betrokkenen van de school die in de klacht voorkomen aanwezig zijn op de hoorzitting.

Het is de Klachtencommissie bij de in 2018 binnengekomen klachten in tegenstelling tot het voorgaande jaar niet opgevallen dat het samenwerkingsverband VO tekort zou schieten.

BIJLAGE: OVERZICHT GEANONIMISEERDE KLACHTEN 2018

Klacht 18.03

Casus

De dochter van klagers is gestart met Twee Talig Onderwijs in de eerste klas havo. Na drie maanden verzoeken klagers hun dochter over te laten stappen naar een reguliere havo-klas. Verweerder stelt voor om havo TTO te continueren maar hierbij extra ondersteuning te bieden. Gedurende het schooljaar blijkt dit niet de juiste oplossing te zijn maar blijkt het tevens te laat te zijn om alsnog een overstap naar een reguliere havo-klas te maken. De gang van zaken heeft volgens klagers tot gezondheidsklachten bij hun dochter geleid.

Klacht

De klacht valt onder de Algemene Klachtregeling van Ons Middelbaar Onderwijs. De klacht van klagers concentreert zich op de aanpak van verweerder ten aanzien van het verzoek om de dochter van klagers over te laten stappen van havo TTO naar een reguliere havo-klas; de gang van zaken rond het continueren van de lessen Twee Talig Onderwijs (TTO); en de gevolgen van de gang van zaken, te weten de gezondheidsklachten van de dochter van klagers.

Oordeel:

Klagers hebben in eerste instantie voor TTO havo voor hun dochter gekozen omdat zij dit zelf wilden. In november, drie maanden na aanvang van het eerste schooljaar, verzoeken klagers aan verweerder hun dochter over te laten stappen van havo TTO naar een reguliere havo-klas. Zij zijn er dan inmiddels van overtuigd geraakt dat havo TTO niet de juiste keuze is voor hun dochter. Verweerder stelt naar aanleiding van hun verzoek voor om havo TTO te continueren, maar de dochter hierbij, wat betreft leerboeken en vooral toetsen, meer in het Nederlands te laten doen. Klagers gaan aanvankelijk mee met het argument van verweerder dat dit de enige oplossing is. In maart blijkt evenwel dat deze niet heeft gewerkt. De oplossing bleek tijdelijk te zijn, dit was klagers niet bekend. Voorts gingen het reguliere en het TTO programma gedurende het jaar zo ver uit elkaar lopen (het reguliere programma ging sneller) dat een overstap niet meer mogelijk bleek. In de ogen van klagers heeft de oplossing een averechts effect gehad. Ze begrijpen niet waarom er in december geen goed alternatief plan werd geboden, zoals een overstap naar havo regulier. Klagers menen dat verweerder een plan b en c had moeten hebben om een zachte landing te kunnen realiseren. Na de meivakantie vertoont de dochter van klagers stress en gezondheidsklachten, maar ondanks verschillende gesprekken hebben zij niet het gevoel gehad dat de school hen tegemoet wil komen.

Verweerder geeft aan dat zijn voorstel was ingegeven door de ervaring dat meer leerlingen in het begin van het schooljaar even op gang moeten komen. Ook schatte verweerder op dat moment in dat de situatie van de leerlinge nog niet dermate ernstig was dat de achterstand niet meer in te halen zou zijn of dat er zou moeten

worden besloten om haar vanwege ongeschiktheid voor de havo te moeten laten overstappen naar de mavo.

In de toetsweek van februari haalt de leerlinge slechte cijfers. In maart, voorafgaande aan het tweede rapport, wordt in de docentenvergadering besproken dat het havoniveau voor de leerlinge een probleem is. Zij had namelijk ook slecht gescoord bij vakken die in het Nederlands worden gegeven. Vervolgens rijst de vraag wat wenselijk is om te doen: het schooljaar afmaken en dan naar mavo 2 gaan, of overstappen naar het reguliere havo met het risico dat dit ook niet lukt. Verweerde wilde vermijden dat de leerlinge twee keer een domper zou krijgen, dus hij besloot de situatie te continueren. Hij meende dat de leerlinge het naar haar zin had in de klas en wilde haar niet onnodig uit de groep halen. De school van verweerder heeft geen mavo-afdeling, dus dit zou betekenen dat de leerlinge buiten de school geplaatst zou moeten worden. Verweerder meent dat je dat een leerling in principe niet aan moet doen, tenzij de nood heel hoog is. Verweerder geeft desgevraagd aan dat de doelstelling bij dergelijke afwegingen 'maatwerk voor de leerling' is.

De Commissie overweegt het volgende. Volgens verweerder is de doelstelling geweest 'maatwerk voor de leerling'. De Commissie stelt echter vast dat verweerder onvoldoende duidelijk heeft gemaakt dat er maatwerk is verricht en dat het gebodene vooral standaard maatwerk vanuit de school is. Verweerder is afgegaan op eerdere ervaringen van andere leerlingen in dergelijke situaties door zijn stelling dat er meer leerlingen zijn die even moeten wennen. Verder heeft verweerder onvoldoende adequaat naar de ernst van de situatie gehandeld, doordat hij aanvankelijk meende dat de achterstand nog zou kunnen worden ingehaald. Hij wachtte na de prestaties van de toetsweek in februari eerst tot maart om hieraan conclusies te verbinden en heeft eigenlijk nadien geen duidelijke maatregelen genomen om de situatie te verbeteren. Verweerder heeft ook onvoldoende naar klagers geluisterd. Hij heeft in plaats daarvan – en waarschijnlijk met goede bedoelingen – te veel voor klagers en de leerlinge gedacht, door weliswaar zijn twijfel over het havoniveau te hebben maar geen overstap naar de mavo te overwegen, althans in ieder geval nagelaten hierover het gesprek met klagers aan te gaan. Maatwerk is geen standaardprocedure en veronderstelt ook geen eenzijdig ingrijpen. Maatwerk is om de tafel gaan zitten met klagers, de afwegingen met elkaar bespreken en gezamenlijk nagaan wat de beste oplossing voor de desbetreffende leerlinge is. Verweerder heeft in de onderhavige situatie geen open vizier gehad en heeft klagers niet als volwaardig partner gezien. In deze situatie is de essentie van wat maatwerk is niet doorgrond.

In het verlengde hiervan merkt de Commissie op dat de regel om in het eerste leerjaar niet te doubleren eveneens beleid betreft en geen maatwerk. Er zijn situaties denkbaar waarbij doubleren wel degelijk een goede optie voor een leerling zou kunnen zijn en een dergelijke beslissing zou altijd goed onderbouwd moeten worden en zou geen of althans geen standaard beleid moeten zijn. Te meer omdat in dit geval

zowel het advies van de basisschool en het resultaat van de centrale eindtoets van CITO wezen op potentie havo.

Voor wat betreft de ondersteuning van de leerlinge bij het voortzetten van havo TTO merkt de Commissie op dat klagers verweerder niet kunnen verwijten dat hij onvoldoende meegaat in de intensieve begeleiding die klagers zelf hun dochter hebben gegeven. Verweerder kan hier vanuit zijn positie niet in die mate meegaan. Echter, zowel de mentor als de leerlingbegeleider hadden klagers meer moeten en kunnen meenemen in het proces. De Commissie kan klagers volgen voor wat betreft het verwijt dat verweerder vanaf eind november een veel pro-actievere houding had kunnen en moeten hebben ten aanzien van de situatie rondom de leerlinge. Er was geen toetsweek nodig om te ontdekken dat de leerlinge het niet meer kon bijbenen. Bovendien had ook geen docentenvergadering van een maand later afgewacht hoeven te worden alvorens stappen te ondernemen.

De Commissie is niet in de positie zich uit te laten over het oorzakelijk verband tussen de gang van zaken rondom het continueren van havo TTO en de gezondheidsklachten van de dochter van klagers. De Commissie onderstreept dat de oplossing havo TTO te continueren voor de leerlinge achteraf gezien niet de juiste keuze is geweest en kan zich voorstellen dat dit de situatie van de leerlinge niet heeft verbeterd. De Commissie kan zich echter ook voorstellen dat de situatie thuis, met het veelvuldig geven van bijles door de moeder en de intensieve begeleiding, los van de ongetwijfeld goede bedoelingen, niet heeft bijgedragen aan verbetering van de situatie van de leerlinge. De Commissie heeft de indruk dat zowel het handelen van verweerder als het handelen van klagers voor de leerlinge druk verhogend heeft gewerkt. Het is echter niet aan de Commissie om te oordelen over het al dan niet bestaan van gezondheidsklachten en de oorzaak daarvan. De Commissie onthoudt zich op dit punt dan ook van een oordeel.

Alles overwegende acht de Commissie de klacht voor wat betreft de aanpak van verweerder ten aanzien van het verzoek de dochter van klagers over te laten stappen van havo TTO naar een reguliere havo-klas gegrond. Ook de klacht omtrent de gang van zaken rond het continueren van de lessen TTO acht de Commissie gegrond. Over de klacht ten aanzien van de gevolgen van de gang van zaken, te weten gezondheidsklachten van de dochter van klager, onthoudt de Commissie zich van een oordeel.

Klacht 18.04

Casus

De zoon van klager vertelt thuis dat tweemaal sprake is geweest van mishandeling door een invaldocent. Eenmaal zou het gaan om een klap op het hoofd en eenmaal om het porren met een pen in de zij. Klager vindt dat er meer had moeten gebeuren richting de desbetreffende docent en was graag met hem in gesprek gegaan. Daarnaast geeft klager aan dat verweerder niet op e-mails van klager reageert en niet op afspraken verschijnt. Na het voorval geeft de zoon van klager thuis aan dat hij anders wordt behandeld door docenten. Daarnaast zou zonder overleg met klager en zonder rekening te houden met het pestgedrag vmbo-kader geadviseerd zijn aan de nieuwe school.

Klacht

De klacht valt onder de Algemene Klachtregeling van Ons Middelbaar Onderwijs. De Commissie stelt naar aanleiding van de stukken en de hoorzitting vast dat de klacht van klager zich concentreert op:

- Het niet adequaat optreden door verweerder naar aanleiding van mishandeling van de leerling door een docent en de manier waarop hierdoor door verweerder richting klager is gecommuniceerd;
- Gedragingen van docenten ten opzichte van de leerling bestaande uit het zonder reden de klas uit sturen, het ten onrechte aangeven dat de leerling te laat is in de les en het bewust pesten en uitschelden van de leerling, waardoor de leerling zich onveilig voelt;
- Het niet reageren op e-mailberichten van de advocaat van klager; en
- Het zonder overleg met klager en zonder rekening te houden met het pestgedrag adviseren van vmbo-kader aan de nieuwe school.

Oordeel:

Volgens verweerder is geen sprake geweest van mishandeling of fysiek aanraken maar van onenigheid in de vorm van een woordenwisseling. Volgens verweerder heeft de leerling een ander beeld van het voorval dan de docent en komt het vaker voor dat hij een ander beeld dan de docent heeft over bepaalde situaties. De reden dat de docent de school nadien heeft verlaten staat volgens verweerder los van het voorval en heeft met het tijdelijke karakter van de functie van de invaldocent te maken.

De Commissie constateert dat klager zich baseert op hetgeen zijn zoon heeft verteld en dat verweerder zich baseert op hetgeen de docent heeft verteld. Aangezien de Commissie niet aan waarheidsvinding doet kan de Commissie zich niet uitlaten over hetgeen zich tussen de leerling en de docent heeft voorgedaan. Hierbij merkt de Commissie op dat de term mishandeling een zware term is. Hierbij moet het gaan om aanraking op een onprettige manier waarbij (fysieke) schade wordt toegebracht. Daarvan is de Commissie niet gebleken. De Commissie stelt vast dat er naar aanleiding van het voorval een gesprek heeft plaatsgevonden tussen klager en verweerder waarna partijen goed uit elkaar zijn gegaan.

Na het voorval geeft de zoon van klager thuis aan dat hij anders wordt behandeld door docenten. Zo zou hij telkens zonder legitieme reden de klas uitgestuurd worden, wordt ten onrechte aangegeven dat hij te laat in de les is en wordt hij bewust gepest en uitgescholden door docenten. Zo moet hij zijn jas op gaan hangen waarna de docent aangeeft dat hij te laat in de les is. Of hij zit vooraan in de klas, achterin de klas laat een medeleerling een pen vallen en de zoon van klager wordt de klas uitgestuurd. Daarnaast zou een docent hebben opgemerkt dat de hele familie gestuurd kan worden maar dat ze haar standpunt niet gaat wijzigen. Een andere docent zou 'Donder op uit mijn school' hebben gezegd. Verweerder doet volgens klager geen onderzoek naar het zonder geldige reden regelmatig wegsturen van de leerling uit de klas en treft geen maatregelen tegen de docenten die bewust pesten en uitschelden.

Verweerder is van mening dat de zoon van klager niet zonder reden of doel de klas uitgestuurd is. Voorts is volgens verweerder sprake van afstemmingsproblematiek. De situatie zoals deze op school door het docententeam en zorgteam werd ervaren kwam kennelijk regelmatig bij klager thuis anders over. Aangezien verweerder merkte dat de zoon van klager zijn draai niet kon vinden is met klager gesproken over het onderzoeksverslag van Apanta. Daarnaast is de zorgcoördinator ingeschakeld en is een ondersteuningsperspectiefplan opgesteld. Hierin zijn onder andere structuurafspraken gemaakt die volgens verweerder nodig waren om het 'leren leren' van de zoon van klager te bevorderen. Eén van de structuurafspraken is dat hij zijn jas moet ophangen. Ook de afstemmingsproblematiek is meegenomen in het ondersteuningsperspectiefplan.

Ook ten aanzien van de gedragingen van docenten ten opzichte van de zoon van klager spreken klager en verweerder elkaar tegen. De Commissie sluit niet uit dat sommige docenten in relatie tot de leerling niet handig geopereerd hebben, maar acht het niet aannemelijk dat de docenten hem geheel zonder reden de klas uit sturen of bewust pesten en uitschelden. De Commissie acht het meer voor de hand liggend dat de zoon van klager op de school van verweerder op zijn tenen moest lopen als gevolg waarvan hij ongewenst gedrag ging vertonen waarop hij gecorrigeerd wordt door docenten. De goede start op de huidige school ondersteunt dit. De Commissie wijst deze klacht dan ook van de hand.

Daarnaast zou zonder overleg met klager en zonder rekening te houden met het pestgedrag vmbo-kader geadviseerd zijn aan de nieuwe school. Klager erkent dat het gedrag van zijn zoon niet altijd goed zal zijn geweest maar vindt het opvallend dat het gedrag gedurende de eerste zes maanden op de Rooi Pannen wel goed is. Volgens verweerder is met klager en een tolk besproken dat zijn zoon naar vmbo-kader zou gaan. Met het samenwerkingsverband is bezien wat het beste voor de leerling is en op welke school hij goed zou passen.

De Commissie kan niet toetsen in hoeverre het voor klager duidelijk was dat het bij een overstap naar vmbo-kader om een lager niveau ging en in hoeverre verweerder is nagegaan of dit voor klager duidelijk was. Ook deze klacht wordt door de Commissie daarom van de hand gewezen. De Commissie kan zich echter voorstellen, aangezien verweerder erg in jargon spreekt en gelet op de taalbarrière, dat de boodschap voor klager niet duidelijk is overgekomen. Het is de taak van verweerder om dit bij de ouders te toetsen.

De klacht dat verweerder niet zou hebben gereageerd op de e-mail berichten van de advocaat van klager, waarin staat aangegeven dat voor de zoon van klager een onhoudbare situatie is ontstaan door pestgedrag van docenten, wordt eveneens afgewezen. Verweerder heeft bij haar verweerschrift d.d. 4 april 2019 een groot aantal stukken overgelegd, waaruit onder meer blijkt dat er regelmatig besprekingen zijn geweest met klager, daarbij vergezeld door de zoon van klager en een tolk, dat de advocaat van klager bij tenminste één van die gesprekken aanwezig is geweest en dat de advocaat diverse verslagen en andere stukken zijn toegezonden, waarop de advocaat overigens niet heeft gereageerd.

Alles overwegende acht de Commissie de klacht op alle onderdelen ongegrond. Ten overvloede merkt de Commissie op dat zij constateert dat verweerder veelvuldig overleg met klager en anderen heeft gevoerd om het ongenoegen van klager uit de wereld te helpen, maar dat dit niet tot enig resultaat heeft geleid. Klager kampt kennelijk met een onrechtvaardigheidsgevoel dat verweerder -en overigens ook de Commissie bij gelegenheid van de mondelinge behandeling van deze kwestie- niet weg heeft kunnen nemen. De Commissie neemt met genoegen kennis van de mededelingen van klager dat zijn zoon het op de Rooi Pannen naar zijn zin heeft en goede cijfers behaalt.

Klacht 18.09

Casus

De zoon van klager is van achteren aangevallen door een medeleerling waarvan filmpjes zijn gemaakt die gedeeld zijn op sociale media. Hierna is de zoon van klager bedreigd door een andere medeleerling. Er heeft een gesprek tussen klager en verweerder plaatsgevonden en er zijn afspraken gemaakt over de vervolgstappen van de school. De situatie rondom de zoon van klager is afgerond, echter klager is geen voorstander van het beleid van de school en ziet dit beleid graag anders.

Klacht

De klacht heeft betrekking op het beleid van de school in het geval van pesten, fysiek geweld en bedreiging en de wijze waarop de school in de toekomst om zal gaan om pesten, fysiek geweld en bedreiging in situaties als door klager aangeduid te voorkomen.

Oordeel:

De zoon van klager is van achteren aangevallen door een medeleerling. Daarvan zijn filmpjes gemaakt die gedeeld zijn op sociale media. Hierna is de zoon van klager via Whatsapp bedreigd door een andere medeleerling. Klager beaamt dat de situatie rondom zijn zoon door verweerder goed is afgerond. Verweerder heeft de protocollen gevolgd, er heeft een gesprek plaatsgevonden tussen klager en verweerder, er zijn duidelijke afspraken gemaakt over welke stappen de school al dan niet zal ondernemen en het bestuur van OMO is benaderd. Hoewel klager erkent dat de situatie rondom zijn zoon goed is afgerond heeft hij het gevoel dat, als hij zelf niet overal achteraan was gegaan, de situatie niet zo snel en goed zou zijn opgelost. Klager vindt dat de situatie vanaf het begin voortvarender opgepakt had moeten worden. Klager is voorstander van een lik-op-stuk-beleid en vindt dat de dader direct uit de klas gehaald had moeten worden c.q. weggestuurd had moeten worden. Voorts is klager in geval van fysieke mishandeling voorstander van een zerotolerancebeleid.

Het is verweerder niet duidelijk wat de status van de klacht is. Dit aangezien klager en verweerder al met elkaar in gesprek zijn geweest en het erover eens zijn dat fysiek geweld niet kan. Verweerder geeft aan na het incident ten aanzien van de zoon van klager via het anti-pestprotocol gehandeld te hebben. De leerling die zich aan het gedrag schuldig had gemaakt werd door verweerder geschorst. Tijdens de hoorzitting blijkt dat er verwarring bestaat over het begrip schorsing. Klager was in de veronderstelling dat onder een schorsing een externe schorsing c.q. verwijdering van de school wordt verstaan, maar dat is nooit de bedoeling van verweerder geweest. De schorsing waar het hier om gaat betreft volgens verweerder een zogenaamde "interne schorsing" waarbij de leerling de hele dag op school in een ander lokaal werkt, eventueel gevolgd door corvee. Hierna volgt eventueel een externe schorsing. Verweerder merkt op dat een leerling pas extern verwijderd wordt, indien hij of zij een dreiging vormt voor de anderen, indien het noodzakelijk is om de rust op school te herstellen of indien de ernst van de situatie daarom vraagt. Bij de pestende leerling

is geen verwijdering overwogen. Verweerder is geen voorstander van een zero-tolerancebeleid, omdat het bij de pedagogische opdracht van de school hoort om de geschiedenis van de leerling mee te wegen. Leerlingen moeten de gelegenheid krijgen tot inkeer te komen, te herstellen en weer verder te gaan. Verweerder heeft bij de onderhavige situatie conform de protocollen gehandeld en klager beaamt dit. Op dit punt hebben klager en verweerder echter een verschillende zienswijze. Dit was klager en verweerder reeds bekend en dit heeft op de hoorzitting tot een uiteenzetting van beide zijden geleid.

Ten aanzien van de verwarring omtrent het begrip schorsing constateert de Commissie dat verweerder aangeeft te hebben geleerd van het onderhavige geval. Zo zal het begrip schorsing in het vervolg beter aan ouders en leerlingen uitgelegd worden.

De Commissie stelt vast dat de benadering van het pestincident wordt beheerst door het anti-pestprotocol en dat verweerder, zoals klager beaamt, conform dit protocol heeft gehandeld. Dit houdt een andere handelswijze in dan hoe klager het graag zou zien maar dit is partijen bekend en is ook reeds tussen klager en verweerder besproken. Niettemin wilde klager de klacht doorzetten.

Het klachtrecht kan zich niet richten tot het algemene beleid van een school als zodanig. De eventuele aanvaardbaarheid van het algemene beleid kan alleen ter sprake komen in het licht van een concrete gedraging of handeling van een school, waarover onvrede is bij een klager. De Commissie constateert dat partijen er samen al zijn uitgekomen, voordat de zitting voor de Commissie plaatsvond. Klager geeft aan niet langer ontevreden te zijn met de handelwijze van verweerder, maar handhaaft zijn klacht om de uitgangspunten van verweerders algemeen beleid ter discussie te stellen. Het is niet aan de Commissie om te oordelen over een verschil van visie daar waar verweerder in haar handelwijze het beleid heeft gevolgd, de redelijkheid van de achterliggende visie op het beleid kan verantwoord worden en de onvrede omtrent de handelwijze conform het beleid reeds bij klager heeft weggenomen. De Commissie acht de klacht dan ook ongegrond.

De Commissie onderstreept echter het belang van duidelijke communicatie met de ouders, bijvoorbeeld omtrent de gevolgde procedure bij dergelijke kwesties waaronder de communicatie met de veiligheidscoördinator. Ten slotte is de Commissie verheugd te horen dat de zoon van klager niet langer wordt gepest.

Klacht 18.11

Casus

Klager is verwickeld in een echtscheidingsprocedure. De Raad voor de Kinderbescherming (vanaf nu: RvdK) is bezig met een onderzoek om de rechtbank te adviseren over het hoofdverblijf en de verdeling van zorg- en opvoedingstaken. Naar aanleiding daarvan is de school benaderd als informant zodat de RvdK meer zicht verkrijgt op de algehele ontwikkeling van de leerling. Er zijn in dit kader verschillende vragen aan de school gesteld.

Klacht

De klacht concentreert zich op

- Onheuse bejegening door verweerder door de input van verweerder aan de Raad voor de Kinderbescherming waardoor klager schade leidt in zijn echtscheidingsprocedure;
- het door verweerder in de input weergegeven van onjuiste feiten en het schetsen van een verkeerd beeld richting de Raad voor de Kinderbescherming.

Oordeel:

De Commissie constateert naar aanleiding van de stukken dat het klager bij de wijze van berichtgeving door verweerder aan de Raad voor de Kinderbescherming met name gaat om het weergegeven van onjuiste feiten en het schetsen van een verkeerd beeld richting de Raad voor de Kinderbescherming.

Ten aanzien van het weergegeven van onjuiste feiten merkt de Commissie het volgende op. Klager geeft ten eerste aan geen pestincident gemeld te hebben. De Commissie constateert dat de passage dat klager een pestmelding heeft gedaan slechts terugkomt in het tekstvoorstel van de rector aan klager. Deze tekst is nimmer aan de RvdK gestuurd. In de tekst richting de RvdK wordt slechts gesproken over 'communicatie rondom het pestverhaal'. In het tekstvoorstel van klager wordt door klager zelf gesproken over een (pest)incident. Dit impliceert dat er wel iets omtrent het (pest)incident genoemd kan worden. De Commissie constateert, nu deze informatie niet bij de RvdK terecht is gekomen, dat dit punt niet relevant is voor de beoordeling van de klacht.

Klager geeft ten tweede aan dat hij wel degelijk voorafgaand aan het (pest)incident contact met verweerder heeft gehad. Vaststaat dat klager in de periode voorafgaand aan het (pest)incident niet de eerste contactpersoon was voor de school. Voorts staat dit los van de input van verweerder richting de RvdK. De Commissie acht dit onderdeel evenmin relevant voor de beoordeling van de klacht omtrent de berichtgeving richting de RvdK.

Ten derde stelt klager dat er een verkeerd beeld wordt geschetst. De politie zou bevestigd hebben dat de aanpak van verweerder bij het pestincident onacceptabel was. Op verzoek van verweerder heeft de wijkagent op dit punt gereageerd. De

wijkagent stelt dat hij het eens was met de aanpak van verweerder en dat hij nauw met verweerder heeft kunnen samenwerken. De aangifte die klager bij het pestincident heeft gedaan, was volgens de wijkagent meer een verstoring van het hele proces dan een stimulans. Kennelijk in reactie hierop heeft klager in zijn bericht van 10 maart 2019 meegedeeld dat de inbreng van de wijkagent niet relevant is in het kader van deze klacht. De Commissie laat dit onderdeel derhalve buiten beschouwing.

Ten vierde zou er een verkeerd beeld geschetst worden, doordat verweerder verder is gegaan dan waar om verzocht werd door de RvdK. Uit het bericht van de RvdK aan verweerder blijkt echter dat onder meer gevraagd wordt naar hoe het contact met leeftijdsgenoten verloopt en hoe het contact tussen ouders en school verloopt. De Commissie stelt vast dat verweerder zich over deze contacten mocht uitlaten. Echter, met de zin *'Naar mening van de school is dat niet in het belang van <naam leerling>'*, gaat verweerder in op iets dat niet door de RvdK wordt gevraagd. De uitspraak is in het licht van de procedure van de RvdK zwaar. Verweerder geeft niet aan waarom iets niet in het belang van de zoon van klager zou zijn, welk belang het betreft en wat verweerder hier exact mee bedoelt. De Commissie kan klager volgen dat hij hierop wil reageren en er bij verweerder op aandringt om de tekst bij te stellen.

Echter, nadat klager op 15 november 2019 zijn ongenoegen over de rapportage bekend heeft gemaakt, heeft verweerder een aantal pogingen ondernomen om met klager in gesprek te geraken over een andere formulering van de rapportage. Vooral door de doorlopend dwingende houding van klager, die ten onrechte was gericht op de aanpassing van veel meer elementen van de rapportage dan redelijkerwijs gevraagd kon worden van verweerder, is er van een constructief gesprek nooit iets terechtgekomen en is de rapportage niet aangepast. Opmerking verdient daarbij dat aanpassing zin zou hebben gehad, nu de RvdK daarover in contact was met klager en verweerder daartoe gelegenheid heeft geboden. Opmerking verdient voorts dat verweerder bij verschillende gelegenheden een tekstvoorstel bij klager ter sprake wilde brengen waarin de gewraakte passage niet meer voorkwam, maar klager al die voorstellen heeft afgewezen.

De Commissie onderkent dat de verklaring in eerste opzet niet goed was waardoor de klacht hierover gegrond zou zijn, ware het niet dat klager door eigen toedoen verhinderd heeft dat er geen nieuwe verklaring richting de RvdK is verstuurd. Verweerder had een herstelactie kunnen plegen maar dit is verhinderd door de dwingende en onredelijke eisen die klager heeft gesteld.

Uit de stukken stelt de Commissie overigens vast dat het citaat in het verweerschrift niet overeenkomt met wat gecommuniceerd is aan de RvdK. Op verzoek van de Commissie heeft verweerder alsnog en op voortvarende en volledige wijze opheldering verschaft en toegegeven dat alleen de tekst zoals deze in eerste instantie is opgesteld door verweerder bij de RvdK ligt. Zoals te doen gebruikelijk kunnen onzorgvuldigheden in de gedingstukken ter zitting worden rechtgezet. Dat is hier ook

gebeurd, zodat verweerder in het kader van deze procedure hiervan geen verwijt kan worden gemaakt.

De Commissie is van mening dat verweerder in de benadering van klager op de beslissende momenten correct heeft gehandeld. Verweerder is veelvuldig in overleg getreden en gebleven. De Commissie acht de klacht ongegrond.

De Commissie merkt ten slotte op dat verweerder er, vanwege de gevoeligheid van de informatie die naar de RvdK gaat en de consequenties die het voor ouders kan hebben, goed aan zou doen de procedure van beantwoording aan te passen en te bevorderen dat meerdere ogen zorgvuldig naar de beantwoording van de vragen kijken.